

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 509/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti MAC TV, s. r. o., Brečtanová 1, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bugala – Ďurček, s. r. o., Drotárska cesta 102, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta Mgr. Petra Ďurčeka, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 73/2013 z 31. marca 2015 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4 S 156/2011 z 18. októbra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti MAC TV, s. r. o. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti MAC TV, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Sžo 73/2013 z 31. marca 2015

(ďalej len „rozsudok najvyššieho súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 S 156/2011 z 18. októbra 2013 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“). Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená elektronickou formou opatrená overeným elektronickým podpisom JUDr. Juraja Bugalu, advokáta Advokátskej kancelárie Bugala – Ďurček, s. r. o.

Zo sťažnosti vyplýva, že Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) „doručila sťažovateľke rozhodnutie č. RL/36/2011 z 12. apríla 2011, ktorým uložila sťažovateľke sankciu – upozornenie na porušenie zákona, za porušenie ustanovenia § 36 ods. 2 Zákona o vysielaní...“

Sťažovateľka podala proti napadnutému rozhodnutiu Rady žalobu na Krajský súd v Bratislave.

Sťažovateľke bol doručený rozsudok Krajského súdu v Bratislave..., sp. zn.: 4S/156/2011-31, z 18.10.2013, ktorým krajský súd žalobu sťažovateľky zamietol...

Sťažovateľka podala proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu včas odvolanie na Najvyšší súd SR..., v ktorom navrhla zrušiť napadnuté rozhodnutie krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie Rady sa zrušuje a vec sa jej vracia na ďalšie konanie.

Dňa 17.05.2015 bol sťažovateľke doručený rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn.: 3Sžo/73/2013, z 31.03.2015, ktorým najvyšší súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu najvyšší súd potvrdil...“.

Sťažovateľka namieta, že „k zásahu a porušeniu jej práv došlo postupom najvyššieho súdu a krajského súdu v súvislosti s ich napadnutými rozhodnutiami, ktorými neposkytli ochranu práv sťažovateľky, alebo naopak potvrdili napadnuté rozhodnutie Rady, čím zachovali Radou vytvorený stav, ktorý je neprípustným zásahom do práv sťažovateľky, pričom vo svojich napadnutých rozhodnutiach došlo k takej interpretácii a aplikácii dotknutých právnych predpisov, ktorá nie je zlučiteľná s ústavou, t.j. z ústavného hľadiska neospravedlňiteľná, neudržateľná a v konečnom dôsledku by viedla k odmietnutiu spravodlivosti a predstavuje elementárny rozpor s ich ustálenou rozhodovacou činnosťou čím zasahuje do právnej istoty sťažovateľky.“

Sťažovateľka ďalej uvádza, že „svoju argumentáciu o vade výroku vrátane skôr vydananej judikatúre najvyššieho súdu uplatnila aj v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, pričom najvyšší súd opätovne porušil právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie tým, že napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu odôvodnil nedostatočne a arbitrárne a navyše pri interpretácii svojich záverov porušil princíp právnej istoty a arbitrárne a ústavne neudržateľne sa vysporiadal s odchýlením sa od konštantnej judikatúry, ktorá sa týka väd výroku rozhodnutia v správnych konaniach.“.

Na základe týchto skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva spoločnosti MAC TV, s.r.o., so sídlom Brečtanová 1, 831 01 Bratislava, [REDACTED], na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2), Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a čl. 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o odvolaní pod sp. zn.: 3 Sžo/73/2013 zo dňa 31. 03. 2015 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave v konaní pod sp. zn.: 4 S/156/2011-31 zo dňa 18. 10. 2013 porušené boli.

2. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o odvolaní pod sp. zn.: 3 Sžo/73/2013 zo dňa 31. 03. 2015 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave v konaní pod sp. zn.: 4 S/156/2011-31 zo dňa 18. 10. 2013, sa zrušujú vo všetkých výrokoch a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť spoločnosti MAC TV, s. r. o., so sídlom Brečtanová 1, 831 01 Bratislava, [REDACTED], trovy právneho zastúpenia vo výške 323,50 EUR na účet Advokátskej kancelárie Bugala – Ďurček, s. r. o., do pätnást dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak zákon o ústavnom súde neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti je zrejmé, že ju podáva sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu (sťažnosť bola podaná elektronickou formou jej právnym zástupcom), avšak nebolo k nej pripojené splnomocnenie podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nepripojila k sťažnosti relevantné rozhodnutia konajúcich súdov – rozsudok najvyššieho súdu a rozsudok krajského súdu. V uvedenej podobe ústavný súd nemôže prerokovať sťažnosť sťažovateľky s prihliadnutím na to, že sťažovateľka namieta právne závery najvyššieho súdu v spojení so závermi krajského súdu, pričom ústavnému súdu nie je známe odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu ani rozsudku krajského súdu, pretože nie sú priložené ani elektronickou formou.

Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach, aké vyplývajú z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou,

dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010). Navyše sťažnosti sťažovateľky predchádza 52 sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal.

Uvedený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti bol dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľku na odstránenie nedostatkov sťažnosti nevyzýval, primerane aplikujúc § 5 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2016